

disse er beregnede paa Grundlag af Hestekræfterne. Jeg vil her sige det samme som om Personautomobilerne, at det er tvivlsomt, om det er rigtigt at lægge Afgiften alene paa Hestekræfterne; men det kan man undersøge. I øvrigt gør det samme, som gjorde sig gældende overfor Personautomobilerne, sig ogsaa gældende overfor Motorcykler. Den højtærede Justitsminister skulde have indført nogle flere Grupper i Lovforslaget. Der skelnes med Hensyn til Fastsættelsen af Afgiften kun mellem to Slags Motorcykler; de, der er over, og de, der er under 2 HK. I den Lov, jeg før henviste til, Loven af 4. Oktober 1919, indsattes der paa Forslag af det nedsatte Udvalg adskillige flere Sats. Vi nøjedes ikke der med kun at regne med Motorcykler med over og under 2 HK.; vi havde endvidere Grupper af Motorcykler med mellem 2—6 og 6—12 og over 12 HK. Det samme maa gøre sig gældende overfor Motorcykler som overfor Personautomobiler: vi bør lette Beskatninger af de mindre Køretøjer, men til Gengæld beskattede de store, stærke Maskiner noget mere; men det kan vi kun, naar der indføres flere Grupper ved Afgiftens Beregning.

Hvad Anvendelsen af Afgiften angaar, foreslaas det, at Staten i Fremtiden kun skal have 2 pCt. af Afgiften, hvorimod Resten skal tilfalde Amtskommunerne til Vedligeholdelse og Istandsættelse af Landevejene. Saaledes som Udgifterne til Veje i de senere Aar er steget for Amtskommunerne; finder jeg det fuldstændig rigtigt, at hele Afgiften gaar til Amtskommunerne til Vedligeholdelse af Vejene. Som Forholdene nu er, er der noget urimeligt i, at kun de Grundejere, der har Bopæl i Amtsråds kredsen, er med til at bære Udgifterne til Vejvæsenet. Der har været en Tid, hvor det kunde siges at være rigtigt, men den Tid er ikke mere; efter at Automobilkørselen har medført de største Udgifter til vort Vejvæsen, er dette en noget ensidig Maade at ordne Afholdelsen af Udgifterne. Jeg hilser derfor med Glæde, at der her aabnes Adgang til, at Amtskommunerne kan faa en væsentlig større Indtægt gennem Automobilafgiften.

Med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelse om, at ogsaa enkelte Bi- og Skovveje kan komme i Betragtning ved Anvendelsen af Afgiften, er jeg ikke helt klar over, hvorledes den højtærede Justitsminister har tænkt sig dette. Det fremgaar ikke af Lovforslaget. Det er Amtsrådene, der skal gøre Indstilling til Ministeren for offentlige Arbejder om at faa Andel i Afgiften; men skal Bivejene, der sorterer under Sognekommunerne, have Andel i

Afgiften, saa maa der ogsaa aabnes Adgang til, at disse Kommuner kan gøre Indstilling om at faa Andel i Afgifterne. Jeg vilde anse det for ret naturligt, at enkelte Sognekommuner fik Andel i Automobilafgiften. Der er ikke Landeveje overalt. Der er enkelte Sognekommuner, som overhovedet ingen Landeveje har, men de har alligevel en stor Færdselsaare, der bliver benyttet i stærk Grad til Automobilkørsel, og det var rigtigt, om de ogsaa fik Andel i denne Afgift. For en anden Form af Kommuner gør det samme sig gældende. Jeg tænker paa Kommunerne omkring de store Købstæder, hvis Veje næsten alle bliver stærkt benyttet til Automobilkørsel. Det var rimeligt, om ogsaa de fik nogen Andel i Afgiften. Men det er af den Slags Spørgsmaal, der bedst kan undersøges og drøftes i et Udvalg.

Jeg kan slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag. Vi vil lægge Hovedvægten paa, at Vejene bliver beskyttet, og at Skatten ikke bliver saa stor, at den vil hemme en fornuftig og naturlig Udvikling af Automobilkørsel i Danmark.

Boa: Dette Lovforslag er en ganske egenartet Sammenblanding af Færdselslov og Skattelov. Jeg kunde ønske, man havde holdt disse to Dele noget mere adskilte, idet jeg mener, vi maa have en Færdselslovgivning for i det hele at kunne faa betryggende Færdselsforhold paa vore Gader og Veje. Det er ikke nok at lovgive for, hvorledes Motorkøretøjer skal forholde sig, man maa ogsaa give andre Køretøjer, ja, selv Fodgængere bestemte Regler at følge, for at sikre den offentlige Færdsel. Jeg har det Indtryk, at man igennem denne Lovgivning har søgt at holde Brugere af Motorkøretøjer indenfor en ganske snæver Ramme, som om man vilde sige til dem: Her har vi jer baade skattemæssigt og politimæssigt set, og vi skal nok vide at holde jer fast. Nu har imidlertid Synet paa Motorvognenes Betydning forandret sig, nu kan man, som det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen sagde, lidenskabsløst forhandle et Lovforslag som dette, og det er allerede et Fremskridt, at man kan tale om Sagen uden at være alt for forudindtagen. Men jeg synes, at der endnu mangler nogen Forstaaelse af, hvad det er, vi har med at gøre i dette Lovforslag, og jeg kunde meget ønske, at vi havde faaet en Færdselslov for sig og den skattemæssige Side af Sagen ordnet for sig.

Inden jeg kommer ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer, vil jeg gøre et Par